

Vedr. Spareplan 2015 – 2019

I erkendelse af nødvendigheden af, at Region Midtjylland igangsætter besparelser, er det ikke et spørgsmål om, om der skal spares, men om hvor der skal spares – og om hvordan og hvor meget der skal spares.

Vi har derfor læst spareplanen på sundhedsområdet med særligt fokus på psykiatrien.

Vi er tilfredse med, at psykiatrien ser ud til forholdsvis at skulle spare en smule mindre, end den procentuelle omstillingsvirkning på hele sundhedsområdet antyder.

Vi ser også med tilfredshed, at spareforslagene i mindst muligt omfang rammer de brugernære ydelser, så kvaliteten i behandlingen i størst muligt omfang bevares. Det skal dog bemærkes, at antallet af medarbejdere i stabe og fællesfunktioner også har betydning for de ydelser, der tilbydes patienter og pårørende.

Spareplanen fokuserer på at skabe sammenhæng mellem somatikken og psykiatrien, og den effekt den har på det samlede omkostningsniveau. Vi er enige i målet om at skabe sammenhæng.

Overordnet set indeholder spareplanen mange forslag, som er skånsomme, og som er til at leve med, når der nu skal spares. Der er desværre også nogle "tidsler" iblandt.

Princippet om mindst mulig indgriben i patientens liv er godt. Vi er dog usikre på, om vægtningen i det graduerede behandlingstilbud er den rette. Vi har behov for en sikkerhed for, at der altid tages udgangspunkt i patientens behandlingsbehov, når man beslutter sig for, hvilket behandlingstilbud patienten skal have. Vi mangler sikkerhed for, at der i fremtiden vil være tilstrækkeligt med sengepladser.

Holdbare besparelser kan kun opnås, hvis man går radikalt til værks.. Det sker med de omrokeringer, der ligger i spareplanen. Når der flyttes afdelinger og funktioner fra en lokalitet til en anden, er det vigtigt for patient og pårørende, at afstandene ikke bliver for store. Det gælder ikke mindst for Børne- og Ungdomspsykiatrien.

Det er for os vigtigt – og for patient og pårørende – at afstandene ikke er større end, at den nære kontakt kan opretholdes. Det betyder meget i både voksenpsykiatrien og børne- og ungdomspsykiatrien. I

børne- og ungdomspsykiatrien skaber det den nødvendige tryghed for de unge patienter og deres forældre. Det vil i sidste ende give et hurtigere resultat af behandlingen – og dermed den ønskede produktivitetsstigning.

Spareplanen indeholder en del reduktioner i personalet. Vi kan være bekymrede for, at reduktionerne for det resterende personale vil betyde forøgede belastninger i et omfang, som kan få negative konsekvenser for arbejdsmiljøet. Det kan øge sygefraværet, hvilket selvfølgelig er en uheldig udvikling for personalet – og for patienterne, som kan risikere ikke at få den behandling, pleje og omsorg, som var tiltænkt dem.

Et sidste suk: Det er med stor beklagelse, at vi må konstatere, at Museum Ovaraci bliver lukket med udgangen af 2015. Vi har her et ganske unikt museum, som på en utrolig fin måde beskriver livet for patienterne på datidens statshospitaler. Et sådant museum bør bevares, så vi håber der findes en løsning, hvorunder museet kan drives videre.